

POŽAR

Kad sam bio mali, igrao sam se skrivača s našim kokicama. Nisu htjele nositi jaja u gnijezdo, nego su ih ostavljale u štaglju na sijenu. Ja sam uživao u traženju. Moj zadatak je bio da sakupljam jaja.

Toga dana su kod nas bili kumovi pa sam zaboravio na svoju dužnost. Kada sam se sjetio, već je padao mrak. U štaglju sam pipao i tražio jaja, ali mi baš nije išlo. Mislio sam da mi treba svjetlo.

Vratio sam se u kuću i uzeo tatin upaljač. To je bio onaj stari upaljač na kremen. Da bi ga ugasio, moraš u njega puhnuti. Bio sam sretan što majka još nije zamijetila da nisam obavio svoj zadatak.

Požurio sam u štagalj. Svijetlio sam upaljačem i tražio jaja. Opekao sam prste i upaljač je pao u slamu na prikolici. Vatra se naglo rasplamsala. Mislio sam da ću je ugaziti ako pušem u nju, ali ona je gorjela sve jače. Trčao sam prema kući i vikao iz sve snage. Svi su istrčali i začas je nastala vika.

Došao je i susjed i pomogao tati i kumu da iz štaglja izvuku zapaljenu prikolicu sa slamom. Baš kad su je uspjeli izgurati došli su i vatrogasci i dovršili gašenje vatre. Odmah iza vatrogasaca, došle su hitna i policija. Začas se ulica napunila znatiželjnim susjedima. Oni koji su bili bliže, prepričavali su onima koji su došli kasnije. Baš me bilo sram jer su svi nešto šaptali, kimali glavama i pokazivali prema meni. Susjeda je glasno rekla baki da me treba pošteno istući. Moja je majka na to poludjela i rekla nek dijete ostave na miru. Sakrio sam se iza mame.

Onda su me ispitali što sam radio s upaljačem i kako sam došao do njega. Svi su imali ozbiljna lica.

Poslije su me ukućani izgrdili i mama me puno više opominjala da pazim ovo i da se čuvam onog.

Ali, nije me više ni trebala opominjati jer sam se jako preplašio i više mi nije padalo na pamet uzimati upaljač u ruke.

Srednja škola „Arboretum Opeka“ Marčan

Učenik : Martin Martinković 2.v1

Nastavnica : prof. Karmen Furjan